În prezent, avem tendinţa de a ne exprima adesea nemulţumirea legată de faptul că „toţi oamenii sunt materialişti”, „există multă meschinărie”, „totul se contabilizează în bani”, sau „fără bani nu faci nimic”. Prin urmare, materialismul epocii actuale nemulţumeşte pe mulţi oameni, atât pe cei care nu au o situaţie materială satisfăcătoare (fiind marcaţi de frustrări şi invidii faţă de persoanele ce deţin o situaţie materială bună sau foarte bună), cât şi pe cei care au o situaţie financiară excelentă sau medie (care tem că alţii vor să profite de banii lor, să-i escrocheze, etc.).

Vieţii concrete şi aspectelor ei material-financiare îi sunt contrapuse viaţa spirituală, religia, căutarea interioară, aspiraţiile către evoluţie. Mutarea centrului de greutate al vieţii umane către chestiunile de ordin spiritual pare a exclude sau a minimaliza cvasitotal orice interes pentru aspectele material-financiare. Întrebarea care se pune este dacă această viziune a scindării între diferite aspecte ale vieţii este corectă, justă, sau este doar o abordare relativ eronată asupra vieţii?

Pentru a răspunde într-un mod acceptabil acestei întrebări, este necesar să ne întoarcem cu câteva secole în urmă, în perioada Evului Mediu. Deşi multora acea epocă li se pare plină de obscurantism, violenţă, ciudată şi retrogradă, adevărul este că atunci oamenii erau mult mai spirituali, iar religia sau o altă cale spirituală (în funcţie de zona geografică) se afla la loc de cinste. Viziunea filozofică a omului medieval îl are pe Dumnezeu Tatăl (Divinul Suprem) în centru sau în vârful piramidei sistemului de valori, iar calea de a ajunge în acel vârf era un scop în sine al existenţei umane. Chiar şi profesiile banale, în perioada medievală, gen marinărit, cizmărie, etc., erau privite dintr-o perspectivă mai curând arhetipală, făcând apel la nişte simboluri ce puteau fi regăsite în simpla artă meşteşugărească sau în îndemânarea profesională.

Alunecarea în materialism a umanităţii s-a produs, cel puţin în Europa, în perioada Renaşterii, care a condus progresiv oamenii către abordarea unei viziuni tot mai antropocentrice, şi mai centrate pe aspectele concrete ale vieţii, până la situaţia pe care o constatăm la ora actuală. Această evoluţie (unii ar spune involuţie) a fost surprinsă şi descrisă de scriitori şi ezoterişti precum Rene Guenon sau Julius Evola, care au revalorizat semnificaţiile şi valorile vieţii oamenilor medievali.

Ceea ce este necesar să înţelegem acum este faptul că spiritualitatea şi aspectele vieţii concrete (profesie, finanţe, comerţ, carieră, familie, etc.) nu se contrapun, nu se exclud reciproc, ci se pot completa într-un mod armonios (dacă lucrurile sunt înţelese şi aplicate crect). În

realitate, nu există nimic în viaţa omului care să nu aibă o anumită semnificaţie sau încărcătură spirituală. Dacă într-o abordare metafizică înţelegerea acestui lucru nu este prea facilă, prin intermediul astrologiei lucrurile se pot limpezi semnificativ.

Se ştie că viaţa fiecărui om este puternic influenţată de harta dispunerii planetelor în constelaţii astrologice în momentul naşterii. O astrogramă natală europeană (ca şi cea hindusă, dealtfel) descrie **întreaga** viaţă a omului sub forma a 12 case terestre, cu semnificaţii precise:

-casa I – personalitatea

-casa a II-a – situaţia material-financiară

-casa a III-a – comunicarea, relaţionarea cu cei apropiaţi

-casa a IV-a – locuinţa, familia de origine

-casa a V-a – copii, creativitate

-casa a VI-a – sănătate, profesie

-casa a VII-a – căsătorie, viaţă socială

-casa a VIII-a – erotism, ocultism

-casa a IX-a – spiritualitate, călătorii lungi

-casa a X-a – carieră, politică

-casa a XI-a – prieteni

-casa a XII-a – boli cronice, izolare, misticism

În astrologie, casele a 9-a şi a 12-a sunt corelate cu spiritualitatea. Ori observăm că între aceste case şi restul (care, ar putea spune unii, au semnificaţii mai „prozaice”) nu există nici o limită, barieră sau obstacol, care să ne permită să le „separăm” radical, aşa cum facem acum. Este limpede faptul că practicile noastre spirituale (rugăciuni, slujbe, meditaţii, ritualuri, etc.) sunt realizate pentru obţinerea unor efecte benefice în multiple domenii ale vieţii concrete (sănătate, situaţie materială, profesie, dragoste, etc.), iar, pe de altă parte, este necesară o anumită investiţie materială pentru a susţine viaţa spirituală (construcţie de aşezăminte spirituale, donaţii, activităţi filantropice, etc.).

Poate fi dificil, la început, să vedem latura spirituală ascunsă în orice eveniment sau situaţie concretă. Este un semn de relativă măiestrie să vedem în fapte aparent banale de viaţă simboluri şi semnificaţii spirituale (fără a căuta mereu şi exclusiv explicaţii psihologice, fiziologice, chimice sau fizice pentru tot ce se întâmplă). Astrologia ne poate ajuta mult în a decoda astfel, într-o manieră mai profundă, viaţa de zi cu zi (întâmplările semnificative de viaţă sunt efecte ale căror cauze sunt mişcările planetelor prin constelaţiile zodiacale, şi interacţiunile dintre ele). Mediumii actuali ne explică faptul că omenirea nu poate avea acces la un nivel mai înalt de tehnologie decât dacă atinge un nivel mai înalt de spiritualitate (care presupune şi mai multă moralitate, responsabilitate şi iubire).

Căci, după cum spunea faimosul Nostradamus – „Căile pământeşti urmează căile cereşti”.